

Не е ли сексистска Библията?

Ейми Ор-Юинг

Има широко разпространено вярване, че Библията е някакъв вид мощна патриархална конспирация, която се е използвала да потиска жените. Като говорител от женски пол, намирам следния въпрос за често задаван: "Как е възможно ти като жена да популяризираш такава сексистска книга?" Църквата се е опитвала да държи жените в подчинение! Като християни е нужно да сме чувствителни към въпросите, които лежат в основата на един такъв емоционален въпрос.

Макар и да изглежда, че жените са били дискриминирани от религията, самата Библия заслужава по-задълбочено изследване на въпроса. Как така се оказва, че много от най-великите еврейски и християнски лидери са били жени? Какво в действителност казва Библията по въпроса?

В Библията има многобройни положителни образи на жени. В Стария завет жените споделят образа на Бога при сътворението. При Второто пришествие на Исус, църквата е представена като невеста на Христос. От началото до края Библията включва жените като неделима част от юдео-християнската традиция. Макар и да е вярно, че Библията е писана в продължение на дълъг период от време в специфични култури и някои от тези контекстове не са давали еднакви социални предимства на жените, не би било вярно ако кажем, че посланието на Библията е сексистско или дискриминиращо в ущърб на жените.

В Новия завет има едно убедително кратко изречение в Йоан 4:27, което хвърля светлина относно това, колко радикална е Библията в утвърждаването на жените. Учениците се натъкват на разговор на Исус със самарянката при кладенеца и ни се казва, че те „бяха изненадани да го намерят да разговаря с жена.“ Исус върви срещу тези културни тенденции отново и отново. Освен че разговаря с непознати жени, Той кани жени и сред своите ученици. В култура, където мисълта жена да пътува заедно с група в положение на ученик е крайно изненадващо, Исус включва в своето обкръжение много жени, които подпомагат финансово групата, за да може тя да посрещне своите нужди.

Също така виждаме Исус да поучава жени в Новия завет. В Лука 10:38, четем за Мария, която стои в нозете на Исус и е заета с богословско изучаване, за голямо разочарование на сестра си. Това е точно начинът, по който Павел описва своето обучение при Гамалеил (Деяния на апостолите 22:3). Очевидното заключение е, че Мария е достойна за богословските насоки на равнина. В действителност е интересно, че по-нататък четем за Марта, сестрата на Мария, която е първият човек, чул най-удивителните теологически изявления на Новия завет, когато Исус ѝ казва: „Аз съм възкресението и живота. Който вярва в мене ще живее дори да умре“ (Йоан 11:25).

В противоречие с културните норми на времето, Исус си създаде навика да разкрива огромни богословски истини на жени. Не трябва да подценяваме колко радикално е

това – Исус обръщаше с главата надолу табута, като поучаваше жени и им позволяваше те да бъдат негови ученици.

Исус преобърна културни табута с главата надолу като поучаваше жени

Не само, че Исус действа в противовес с културния начин, като утвърждава жените, Неговото учение включва и женски образи. Например притчата за кърпенето на дрехата – метафора взета от живота на жената е съчетана с притчата за приготвяне на вино – нещо характерно за света на мъжете (Лука 5:36-39). В Лука 15 глава, Исус разказва притча, свързана с овчаря, който търси изгубена овца и тази притча е следвана от друга, свързана с жена, която търси изгубена монета. Бог е обрисован като жена, която лази по ръце и на колене, претърсвайки цялата си къща за една монета!

Този абзац е последван от друг, в който Исус се уприличава на квачка: „О, Ерусалиме, Ерусалиме, ти, който убиваш пророците и хвърляш камъни по изпратените до тебе, колко често съм копнял да събера твоите деца както кокошка събира пиленцата си под своите криле” (Лука 13:34).

Също е важно да се отбележи, че групата, която стоеше в подножието на кръста беше съставена от жени, които гледаха как Исус умира и слушаха Неговите последни думи. Тази беше и групата, която първа стана свидетел на неговото възкресение. Отново е удивително за нас да си припомним, че в общество като онова думата на жените се приемаше като такава с по-малка стойност от тази на мъжете. Ето защо е изключително важно, че при най-значителните събития, свързани със смъртта и възкресението на Исус първите свидетели бяха главно жени.

Ясно е, че жените изиграха пълна роля в служението на Исус и като примери в неговото поучение, и като реципиенти. Макар това да изглежда напълно в реда на нещата в контекста на нашето общество от 21 век, трябва да помним колко радикално е било това по време на 1 век в Палестина.

Исус преднамерено утвърждаваше и включваше жените. Виждаме продължение на това в ранната църква от Лидия и Тавита към дъщерите на Филипи. Новия завет приписва многобройни роли на жените в ранната църква като учители по богословие, дякони, църковни лидери и пророци и има дори оспорвана препратка към жена апостол на име Юния.

Въпреки че би било вярно ако кажем, че има два определени абзаца в писанията на Павел, които изглеждат са против това, като заповядва на жените да мълчат и забранява на други да поучават, то това трябва да бъде четено и тълкувано в специфичния контекст. Самият Павел дава насоки на жени, когато те пророкуват публично и също утвърждава жени, които поучават, като Прискила. Когато подходим към текст от Библията с въпрос за сексизъм в ума си, трябва да сме наясно, че докато за Бог се говори предимно в мъжки образи и в крайна сметка възплъщава себе си като мъжа Исус, женският образ също се използва за Бог, а Исус непрекъснато утвърждава стойността както на мъжете, така и на жените.

© Ейми Ор-Юинг. Статията е преведена и използвана с разрешението на автора от уебсайта на Universities and Colleges Christian Fellowship (UCCF),

<http://www.bethinking.org>. За повече информация за The Zacharias Trust, и канене на говорител, посетете www.zactrust.org.